

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **O. K.**, zastoupen Mgr. Martinem Bugajem, advokátem se sídlem Havlíčkovo nám. 732/15, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2017 č. j. MSK 26115/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 6. 2018, č. j. 18 A 27/2017 – 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 25. 11. 2016 uznal žalobce vinným z toho, že dne 29. 8. 2016 v 11:01 hodin v Ostravě – Moravské Ostravě na ulici Varenská (přechod u tenisových kurtů) ve směru jízdy k ulici Novinářská řídil osobní vozidlo, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h stanovenou zvláštním právním předpisem, přičemž silničním laserovým rychloměrem byla jeho vozidlu naměřena rychlost 101 km/h, po odečtení korekce měřícího zařízení ± 3 %, činila výsledná rychlost 97 km/h, tzn. překročení rychlosti v obci o 47 km/h, když navíc při řízení motorového vozidla neměl u sebe řidičský průkaz. Svým jednáním spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 a §125c odst. 1 písm. k) zákona č.

361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), za což mu magistrát uložil pokutu ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šest měsíců. Současně mu uložil povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000 Kč.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí magistrátu odvoláním, k němuž přiložil odborný posudek, který měl prokázat, že měření rychloměrem bylo provedeno nespolehlivě. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Předložený posudek dle něj zjištěný skutkový stav nezpochybňoval.

[3] Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou u krajského soudu. V žalobě setrval na svém tvrzení, že skutkový stav nebyl zjištěn bez důvodných pochybností, neboť měření rychloměrem nebylo spolehlivé. Žalovaný označil neprávem znalecký posudek za účelový a nesprávně vyhodnotil jednotlivé závěry znaleckého posudku a nevyužil jeho kvalit pro konkrétní případ. Dále žalobce namítal, že v době pořízení snímku (fotografie z rychloměru) se v blízkosti měřeného vozidla, respektive na jeho levé straně, nacházely minimálně dvě kovové tyče s dopravním značením a sloupy veřejného osvětlení.

[4] Krajský soud žalobu zamítl s tím, že o skutkovém stavu nejsou žádné pochybnosti. Za rozhodující považoval podklady založené ve správním spise, a to především oznámení přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla s údaji o provedeném měření, ověřovací list silničního laserového rychloměru a osvědčení opravňující zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti. Soud dále uvedl, že záměrný kříž, který zobrazuje místo dopadu laserového paprsku, se nachází přímo na vozidle, laserový paprsek se tedy nemohl odrazit od jiného objektu než právě od měřeného vozidla. Soud k tomu odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podle kterých pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě v měření. Správnost měření lze tedy považovat za jednoznačně prokázanou. Jestliže žalobce v žalobě žalovanému vytýkal, že v rámci správního řízení neprovedl důkaz znaleckým posudkem, byl za výše uvedené situace dle názoru krajského soudu tento důkaz zcela nadbytečný. Podklady založené ve správním spise totiž vylučovaly pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Uvádí v ní dvě námitky.

[6] Za prvé, soud nevyslovil žádný závěr ohledně namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu, že žalovaný v rozhodnutí neodůvodnil, proč považoval předložený znalecký posudek za účelový. Za druhé, krajskému soudu uniklo, že stěžovatel nezpochybňuje metrologii a charakteristiky přístroje, ale celkové měření, které není výsledkem pouze funkce přístroje, ale je součtem několika okolních vlivů. Laserový paprsek má svůj rozptyl a mohl měření ovlivnit odrazem od okolních předmětů nebo od

zakřivené kapoty auta. Různé úhly odrazu ruší signál na příjmu měřicího přístroje. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uplatněné argumenty zopakoval a dále je rozvedl.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí a rozhodnutí krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Z níže uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] První námitkou stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, neboť se krajský soud nevyjádřil k námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Tato námitka není důvodná.

[11] Žalovaný neprovedení znaleckého posudku založil předně na jeho nadbytečnosti, neboť skutkový stav věci byl zjištěn tak, že o něm nebyly důvodné pochybnosti (str. 4 bod 1 rozhodnutí žalovaného). Nad rámec tohoto se však vyjádřil i k obsahu znaleckého posudku, jehož argumentaci označil za účelovou (str. 4 bod 2 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud k podkladům shromážděným žalovaným uvedl, že „*se ztotožňuje se závěrem žalovaného, tedy že v dané věci byl řádně zjištěn skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. (...) Jestliže žalobce v žalobě žalovanému vytýkal, že v rámci správního řízení neprovedl důkaz znaleckým posudkem, byl za výše uvedené situace dle názoru krajského soudu tento důkaz zcela nadbytečný. Závěry správních orgánů mají v daném případě oporu ve správním spise a nebylo proto potřebné dokazování doplňovat.*“ Z uvedeného je zřejmé, že se krajský soud ztotožnil hned s prvním a stěžejním důvodem neprovedení předloženého znaleckého posudku – jeho nadbytečností. Jelikož již na základě této skutečnosti krajský soud považoval postup žalovaného za odůvodněný a přezkoumatelný, je zřejmé, že považoval za nadbytečné zabývat se druhotným argumentem žalovaného o účelovosti znaleckého posudku. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu je proto nedůvodná.

[12] Druhou námitkou stěžovatel zpochybňuje závěr krajského soudu z hlediska dostatečnosti zjištění skutkového stavu. Ani tato námitka není důvodná. Stěžovatel nemůže se svými argumenty být úspěšný již jen proto, že jimi míjí nosný důvod argumentace krajského soudu. Stěžovatel tvrdí, že „*krajskému soudu uniklo*“, že je rozdíl mezi fungováním přístroje a prováděním měření, které je ovlivněno mnoha okolními vlivy. Neuniklo. Krajský soud napadené rozhodnutí vystavěl na názoru, že pokud by došlo k vlivu okolností na měření – například, jak tvrdí stěžovatel, paprsek laseru by se odrazil

od okolních předmětů nebo by se odrazil od šikmé kapoty nesprávně – tak by měřicí přístroj měření neprovedl. V tomto ohledu soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27, ve kterém soud vyšel z odborného vyjádření výrobce měřícího zařízení že „*že celý systém měření je založen na požadavku zajištění toho, aby naměřená hodnota nemohla být zkreslena žádnými vnějšími vlivy. V případě, že došlo ke změření rychlosti, nebylo měření ovlivněno žádnými dalšími vnějšími vlivy a hodnota odpovídá skutečnosti. … [P]okud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě měření.*“ Tento názor krajského soudu ovšem stěžovatel ignoruje, a místo toho v kasační stížnosti opakuje, že „*krajský soud ve svých závěrech tyto skutečnosti* [že mohlo dojít k nesprávným výsledkům měření] *neodráží a ani nepřichází s žádnými argumenty, kterými by je přesvědčivě vyvracel.*“ Krajský soud ovšem s argumenty přišel, stěžovatel je pouze odmítá reflektovat a reagovat na ně. I jeho druhá námitka je proto nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v tomto řízení žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu